

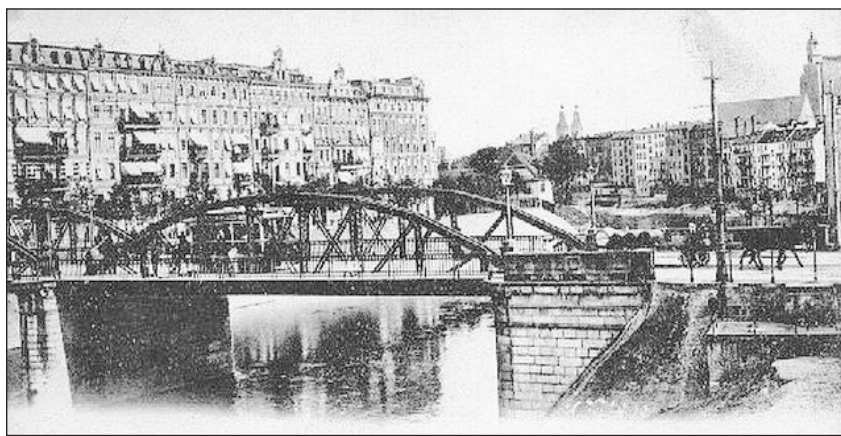
Most Generała W. Sikorskiego Most Mieszczański Mosty Romana Dmowskiego

Most Generała Władysława Sikorskiego (zwany po wojnie Lignickim) został wybudowany w roku 1875 i nosił nazwę mostu Królewskiego. Natomiast most Mieszczański, nazwany wówczas mostem Wilhelma, powstał w rok później. Oba mosty wybudowano w miejscach, gdzie nie istniały dotąd żadne przeprawy przez Odrę. Stało się to jednak konieczne, bowiem dynamiczny rozwój obszaru Wrocławia w drugiej połowie XIX wieku wymusił na władzach miasta przeprowadzenie nowej trasy przelotowej przez Kępę Mieszczańską. Nowo wytyczona trasa prowadziła i zresztą nadal prowadzi z obecnego Placu Jana Pawła II poprzez wspomniane mosty i dalej na północ, przez ulicę Du Bois i Pomorską. Warto wiedzieć, że na trasie tej w początkach XX wieku uruchomiono jedną z pierwszych czterech elektrycznych linii tramwajowych we Wrocławiu.

Most Generała Władysława Sikorskiego i most Mieszczański są podobnej do siebie konstrukcji. Oba mosty posiadają dwulukowe wiązary kratowe systemu Schwendlera (nitowane), filar w nurcie rzeki i balkoniki widokowe. Most Sikorskiego o długości 95 metrów i szerokości 14 metrów jest większy od swojego „młodsze go brata”, który ze swoimi wymiarami 60 metrów długości i 14 metrów szerokości jest zdecydowanie zgrabniejszy i posiada bardziej subtelną sylwetkę.

Most Sikorskiego został gruntownie wyremontowany na początku drugiej połowy lat 80. ubiegłego już wieku. Niestety, podobny los nie był udziałem wyłączono go w 1997 roku z ruchu kołowego mostu Mieszczańskiego. Zbudowana bowiem równoległe do staruszka nowa przeprawa przez Odrę tak zwany „Nowy Most Mieszczański” spowodowała brak zainteresowania ze strony władz miasta jego stanem technicznym. Systematycznie niszczeje nawierzchnia mostu, a zwłaszcza jego chodniki.

Oba mosty należą do jednych z najstarszych żelaznych mostów Wrocławia.

Widok na Most Mieszczański i nieistniejącą już zabudowę obecnego pl. Maxa Born'a

Trudno w to uwierzyć, ale mosty Romana Dmowskiego to pierwsze mosty na Odrze powstałe we Wrocławiu po 1945 roku. Zaprojektowano je w firmie „Biproskim Wrocław” pod kierunkiem Z. Burskiego. Mosty Romana Dmowskiego składają się z trzech niezależnych od siebie konstrukcji, z czego dwie z nich przeznaczone są dla ruchu drogowego, środkowa zaś ma służyć w bliżej nieokreślonej przyszłości jako most tramwajowy. Nowe dwuprzęsłowe, stalowe mosty drogowe posiadają po dwa pasy ruchu jednokierunkowe

go o nośności do 40 ton. Mierzącą sobie 126 metrów długości nową przeprawę przez Odrę – most północny wiodący w kierunku Popowic oddano do użytku 4 czerwca 1992 roku. Drugi musiał czekać na otwarcie jeszcze dwa lata, do 1994 roku. Pędzące przez mierzącą sobie siedem metrów szerokości jezdnię samochody odciażają plac Jana Pawła II i ulicę Legnicką, sunąc wprost z ulicy Drobnera, mostów Mieszczańskich przez ulicę Romana Dmowskiego do ulicy Długiej Piesi, jak i rowerzyści, mają do swojej dyspozycji trzymetrową szerokość chodnika na każdym z mostów drogowych.

Funkcjonalne, proste. Bo tylko tyle można o nich powiedzieć – urodziwe ani mile dla oka mosty Romana Dmowskiego z pewnością nie są. Z ich istnienia i powstania nowej trasy nie są także zadowoleni mieszkańcy kamienic stojących przy ulicy Władysława Jagielly i Jana Žižki. Z tej ostatniej ulicy, noszącej do 1945 nazwę Fährasse, kursowała stała przeprawa promowa, którą można było dotrzeć na drugi brzeg Odry, do wylotu obecnej ulicy Rybackiej na Szczepinie, która także i wówczas nosiła nazwę Rybackiej – Fischergasse.

Mosty Romana Dmowskiego, nowa i bardzo ruchliwa przez całą dobę trasa zamieniła całkowicie i bezpowrotnie oblicze tej niegdyś cichej i leżącej na uboczu części Kępy Mieszczańskiej.

SŁAWOMIR OPASEK